

at han ikke havde andet til overs for Forslaget end at slaa hver Tanke deri ihjel, med Undtagelse af det ene af disse Arbejderne, at de saa deres Løn udbetalt i rette Tid, som der staar Forslaget, og dette ene mente det ærede Medlem kunde Arbejderne slet ikke være tjente med; det var en Slags Undtagelseslov for dem, mente han, som ikke havde Betydning. Jeg kan ikke se rettere, end at naar det viser sig, at man i andre Lande kan tage Hensyn dertil, f. Eks. i London, maa det ogsaa kunne ske herhjemme. Jeg ved ikke, hvad der skulde være i Vejen for at gøre det ogsaa herhjemme; men jeg har jo nok tidligere bemærket, at vi altid have en Tilbøjelighed i den Retning, at vi ikke kunne gennemføre her, hvad man kan gøre andre Steder, specielt naar der er Tale om noget, der vedrører Arbejderne. Men for øvrigt haaber jeg, at Forslaget kommer i Udbalg, og at vi der saa Lejlighed til at drøfte det, og jeg skal da med den største Fornøjelse optage de forskellige kritiske Bemærkninger, der maatte fremkomme fra det ærede Medlem, naar han ikke vedblivende vil være afvisende over for Forslaget og mene, at det er umuligt at befatte sig med Tanken deri. — Til den ærede Ministers sidste Bemærkning tør jeg maasse gøre en lille Modbemærkning. Han sagde, at det ærede Medlem for Njøbenhavns 5te Valgtreds (B. Holm) og jeg ikke skulle have haft nogen som helst Andel i de sociale Love, der ere komne frem, men at vi havde modarbejdet disse sociale Love; saaledes forstod jeg den ærede Minister. Det stemmer imidlertid ikke ganske med, hvad den ærede Minister paa et tidligere Tidspunkt har udtalt. Den ærede Minister har selv erkendt, at den Retning, vi tilhøre, og de Krav, der ere stillede derfra, ere hovedsagelig Skyld i, at man er kommen ind paa sociale Lovgivningensarbejder. Det har den ærede Minister erkendt; jeg garanterer for, at det findes i Rigsdagstidenden. Naar den ærede Minister nu mener, at vi have ingen Skyld i disse sociale Love, som ere omtalte, men at vi tværtimod have modarbejdet dem, saa kan det kun være set fra hans Standpunkt. Hvad vi have virket for, er, at de sociale Love, vi have faaet, skulde være blevne bedre, end de i Virkeligheden ere; men jeg tror derfor ikke, at den ærede Minister kan fastholde, at vi ingen Andel have i, at de ere komne frem, naar han erkender, at det er vor Retning og de Anskuelser, der ere komne frem fra vor Side, der have foranlediget, at vi overhovedet ere komne ind

paa den sociale Lovgivning. Om vi have været misfornøjede med disse Love, som vi have faaet, bliver noget andet; vi have gjort, hvad vi kunde, for at faa dem forbedrede. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men skal dog sige, at man ogsaa kan betale Guld for dyet, og det har ogsaa været nogen Grund til, at vi have haft en Særstilling over for disse sociale Love. For øvrigt skal jeg sige, at Sygeforsikringsloven have vi stemt for lige saa godt som de andre Medlemmer i Tinget — det ved den ærede Minister godt — og naar vi ikke stemte for Alderdomsforsørgelsesloven, ved den ærede Minister ogsaa meget godt, hvad Grunden var dertil.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Jal Korthed maa jeg svare det ærede Medlem, at han har ganske sikkert stemt for Sygeforsikringsloven, mulig ogsaa for de andre Love, men under Bearbejdelsen af Lovforslagene her i Tinget har det ærede Medlem og hans Meningsfæller paa bedste Maade — og de Herrer have deri handlet efter deres Overbevisning, det bebrejder jeg ham slet ikke — virket for, at man skulde gaa i andre Retninger. Jeg har ikke udtrykt mig saa skarpt, som det ærede Medlem sagde; men jeg siger, at naar man har indtaget den Stilling til vedkommende Love, som de Herrer have indtaget, saa kan man ikke bagefter komme her og sige: det er os alene, der have Vren derfor — ja, det er en fri Oversættelse af de Herrer's Ord, men naar jeg ikke havde sat et Notabene ved deres Udtalelser, saa havde det staaet uimodsagt i Rigsdagstidenden, at det var dem alene, der havde Vren for disse Love, og det har jeg ikke kunnet lade passere. Nu siger det ærede Medlem, at jeg skal som Indenrigsminister have udtalt, at de Herrer hovedsagelig ere Skyld i, at vi overhovedet ere komne ind paa den sociale Lovgivning. Det vil det ærede Medlem ikke finde, at jeg nogen Sinde har sagt. Nej, jeg ved godt, hvad jeg har sagt. Det var vel overvejet, og jeg vedkender mig det, fordi jeg betragter det som Sandhed. Min Udtalelse var henvendt til daværende Statsrevisor Hørup, der var Medlem her, ogsaa under den Behandling af vedkommende Lov. Ordene har jeg ikke ved Haanden, men jeg ved, hvad jeg har sagt, og som bemærket vedkender jeg mig det. Hvad jeg har udtalt er, at baade de Herrer's Udtalelser og den Maade, hvorpaa de virke, ogsaa her i Rigsdagen, medføre, at andre have faaet Bliffet stærket for de sociale Lov og maasse ogsaa have faaet